

Sant Esteve de la Sarga i Lladorre són els municipis amb l'IBI urbà més baix de Catalunya

Segons dades de l'Idescat, el Pallars Jussà i el Sobirà són dues de les comarques on aquest impost es paga més barat

La quota mitjana de l'IBI a Catalunya va ser de 501 euros el 2021. | ACN

L'**impost de béns immobles (IBI)** és un dels principals tributs municipals i sempre acapara bona part dels debats sobre **ordenances fiscals** als plens. En concret, grava el valor dels **habitatges urbans i rústics** i depèn del seu valor i dels tipus que fixin els ajuntaments, els quals no poden suprimir-lo o cobrar-lo per sota o per sobre d'uns llindars. Així i tot, tenen cert marge per apujar-lo més o menys. Vols saber **si pagues més o menys** que la quota mitjana al teu municipi? I si, en general, als **pobles o ciutats veïnes** és més car o barat? Pots trobar tota la informació al següent mapa interactiu.

Per determinar quant cal abonar d'IBI, primer s'ha d'avaluar la **base imposable**, és a dir, el valor cadastral dels béns immobles. Sobre aquesta, se li descompten unes reduccions per determinar la base liquidable, i és en aquesta que se li aplica el tipus de l'impost fixat per l'ajuntament per calcular la **quota anual a satisfer**. En general, aquests tipus poden ballar **entre el 0,4% i l'1,1%**, en el cas dels béns urbans, i entre el 0,3% i el 0,9%, en els rústics.

Segons dades de l'Idescat, les quotes més baixes d'IBI urbà de tota Catalunya es troben en dos municipis del Pallars: **Sant Esteve de la Sarga** (50,1) i **Lladorre** (58,4). Tanmateix, la imatge varia si el que es mira és el cost de l'IBI rústic, ja que, en aquest cas, les comarques de ponent deixen de ser més barates que la resta.

Per altra banda, els qui paguen la quota mitjana més alta d'IBI urbà al Pallars són **Tremp** (258,1), **Espot** (252,2) i **Esterri d'Àneu** (250,1). Pel que a la quota mitjana d'IBI rústic, la de la capital del Jussà continua sent la més alta, seguida per **Isona i Conca Dellà** (121,5), **Vall de Cardós** (121,5) i **Abella de la Conca** (111,4).

A escala comarcal, el Pallars també se situa a la cua pel que fa al preu mitjà de l'IBI urbà. Així, comarques com el **Baix Empordà** (702,6 euros), **Barcelonès** (600,6), **Baix Llobregat** (551,5), **Vallès Oriental** (524,6) i **Maresme** (520,6) encapçalen la llista. En canvi, la quota se situa per sota dels 200 euros a tres comarques: la **Terra Alta** (172,2), l'**Alta Ribagorça** (193,8) i el **Pallars Sobirà** (196,1). El **Pallars Jussà**, de fet, hi queda just per sobre, amb 200,7 euros de mitjana.

Un altre element que determina la quota a pagar és l'últim any d'**actualització del cadastre**, ja que és aquest el que permet fixar un valor per als immobles. I aquesta tasca, que depèn del govern espanyol però que els ajuntaments poden reclamar, acostuma a trigar molt a executar-se, malgrat que legalment s'hauria de fer cada deu anys. De fet, sis de cada deu municipis catalans van **actualitzar per últim cop el cadastre urbà en època de Felipe González** com a president espanyol (1982-1996) i només 53 (el 5,6% del total) ho han fet en l'última dècada.

I això és bo o dolent per a les arques públiques -i, en sentit contrari, per a la butxaca dels contribuents-? En general, **limita la recaptació** en termes globals, ja que el valor dels immobles resta estancat des de fa dècades, amb l'excepció d'aquells municipis que l'haurien actualitzat al pic de la **bombolla immobiliària** i on encara no s'haurien recuperat els preus de llavors. En tot cas, el desfàs també provoca que barris o zones que s'han revaloritzat paguin menys del que els pertocaria i viceversa, en el cas dels que s'han degradat, cosa que fa més **injusta la fiscalitat**. El següent mapa mostra qui hi havia a la Moncloa quan es va fer l'actualització a cada municipi. En el cas del valor rústic, però, a tots els municipis es va fixar el valor cadastral entre 2001 i 2011.